

ת"פ 22135/10/13 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

12 יולי 2015

ת"פ 22135-10-13 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

נגד
פלוני

גזר-דין

רקע

1. ביום 19.12.2013 הורשע הנאשם על-יסוד הודאתו, בשתי עבירות של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות (בת-זוג) לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק).

כתב-האישום המתוקן שבעובדותיו הודה הנאשם, מחזיק שני אישומים: בהתאם לאישום הראשון, ביום 29.9.2013 בסמוך לשעה 09:45 בביתם ב***** , תקף הנאשם את אשתו (להלן: המתלוננת). באותן נסיבות, בעת שהמתלוננת התקינה סעודה לבני ביתה, הבחין הנאשם כי בנם לכלך את בגדיו. הנאשם דרש בצעקות כי המתלוננת תחליף את בגדיו של הבן, והמתלוננת נשמעה לדרישתו. בהמשך לכך, תוך שהמתלוננת החליפה את בגדיו של הבן בחדר הילדים, תפס הנאשם בשערה, סטר בפניה מספר פעמים והכה בראשה. בגין כך, הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעבירה אחת של תקיפת בת-זוג.

בהתאם לאישום השני, ביום 30.9.2013 בשעות הבוקר בביתם של בני-הזוג, תקף הנאשם את המתלוננת. באותן נסיבות, ובהמשך לריב בין הנאשם למתלוננת שתחילתו בדרישתה של המתלוננת מהנאשם כי יחדל מלנהוג באלימות כלפי בנם בן השלוש, סטר הנאשם בפניה של המתלוננת. בגין כך, הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעבירה נוספת של תקיפת בת-זוג.

2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש, והצדדים נותרו חופשיים בטיעוניהם. יצוין כי הטיעונים לעונש נדחו מספר פעמים, נוכח הפניית הנאשם לשירות המבחן. במהלך תקופת הדחייה, הוגשו לעיוני ארבעה תסקירים של שירות המבחן, באמצעותם עקבתי אחר השינוי שחל בנאשם והתקדמותו בתהליך הטיפול בו שולב.

תסקירי שירות המבחן

3. **מהתסקיר הראשון** מיום 22.6.2014 עלה כי הנאשם בן 33, נשוי ואב לילדים, כאשר אשתו (המתלוננת) הייתה אותה עת בהריון. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ועובד כנהג הסעות שכיר. בנו הצעיר של הנאשם, כבן שלוש, סובל מבעיה רפואית, בגינה הוא נזקק לניתוחים ולטיפולים אינטנסיביים, זקוק לתזונה מיוחדת ואף זכאי לקצבת נכות.

בכל הנוגע לעבירות נשוא התיק שלפניי - במסגרת התסקיר הראשון, הנאשם שלל אלימות פיזית מצדו כלפי המתלוננת. התרשמות שירות המבחן בשעתו הייתה כי הנאשם ממזער ומטשטש את חומרת המיוחס לו בכתב-האישום המתוקן, ולא לוקח אחריות מלאה על מעשיו.

להערכת שירות המבחן בתסקיר הראשון, הנאשם התקשה להתמודד עם מצבי לחץ ומשבר, נטה לעיתים לפעול באימפולסיביות ובתוקפנות, ללא מחשבה על השלכות מעשיו. בבסיס תפיסתו ראה הנאשם התנהגות אלימה כלפי נשים כחלק מהמסורת וכדרך להשמת גבולות לאשתו על-מנת להרתיעה מהתנהגות לא מקובלת. בהתאם לכך, נקבע בתסקיר הראשון כי רמת הסיכון הנשקפת מהנאשם היא בינונית. עוד צוין כי הנאשם שלל צורך בטיפול ואף שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מגלה בשלות ומוטיבציה לכניסה להליך טיפולי. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגלה יציבות והתמדה בתחום התעסוקה, וכן כי ההליך הפלילי הנדון מעורר אפקט הרתעתי ומציב גבולות. בנוסף, צוין כי מצבם הכלכלי של בני הזוג וכן מחלת בנם הצעיר מצריכים התארגנות מיוחדת וכוחות לטיפול בו, וכן מגבירים את תלותה של המתלוננת בנאשם. עוד צוין כי לאחרונה נערכה סולחה בין בני-הזוג, והשניים שבו להתגורר ביחד.

בהתחשב בכל אלה, המליץ שירות המבחן על צו של"צ בהיקף של 200 שעות, צו מבחן למשך שנה, מאסר מותנה והתחייבות כספית. צוין כי צו המבחן יישא אופי פיקוחי בלבד, נוכח התרשמות שירות המבחן מקישיו של הנאשם לעבור הליך טיפולי הדורש עבודה מעמיקה יותר.

4. בדיון שהתקיים לפניי ביום 29.6.2014 הבהיר הנאשם כי הוא אינו חוזר בו מהודאתו בעבירות בהן הורשע. עוד טען הנאשם כי הובן שלא כהלכה על-ידי שירות המבחן וכי הוא מעוניין להשתלב בטיפול המתאים לצרכיו. בהתחשב בכך, ולבקשת ההגנה, ראיתי להפנות את הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר משלים לאחר שילובו של הנאשם בהליך טיפולי.

5. **מהתסקיר השני** מיום 30.12.2014 עלה כי הנאשם נמצא בלתי מתאים להשתלב בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן, נוכח קשיים בראיית מוקדים בעייתיים בהתנהלותו וביחסיו הזוגיים. עקב כך, הופנה הנאשם כשלב ביניים למרכז למשפחה ב***** שם החל בטיפול ביום 1.10.2014. העובדת-הסוציאלית המטפלת שם מסרה כי הנאשם הגיע לפגישות באופן סדיר, וכי בתחילה התקשה לשתף בקישיו ולראות את הבעייתיות בהתנהלותו, אולם בהמשך הדרך חל שיפור והוא החל לשתף בקישיו ולעבוד על החלקים הבעייתיים ביחסיו הזוגיים. לפי התרשמותה, ההליך הפלילי מעורר אפקט הרתעתי וגורם משפיע לכניסתו של הנאשם להליך הטיפולי. בנוסף, מסרה העובדת הסוציאלית כי הנאשם צפוי להשתלב בקבוצה טיפולית לגברים אלימים במסגרת המרכז.

בתסקיר השני צוין כי בפגישה שערך שירות המבחן עם הנאשם עלה כי הנאשם מעוניין בהמשך ההליך הטיפולי. הנאשם תיאר שינוי בתפיסתו ליחסים זוגיים, ובכלל זה ניהול קונפליקטים באופן תקין ללא שימוש באלימות, שיפור ביכולתו להקשיב לאחר ולהיות סבלני, וכן שיפור ביכולתו להתמודד עם סיטואציות מלחיצות. עוד צוין הנאשם כי אשתו בשלבי הריון מתקדם. משיחה שערך שירות המבחן עם המתלוננת עלה כי יש שיפור ביחסים הזוגיים. המתלוננת ציינה כי מיום ביצוע העבירות נשוא תיק זה, לא הופעלה כלפיה אלימות נוספת מצד הנאשם. כמו-כן, מסרה המתלוננת כי הנאשם מסייע לה בתפקוד היומיומי ותארה אותו כאב דואג ואכפתי, המספק את צרכיה האישיים ואת צרכי ילדיהם החומריים והרגשיים. בנוסף, ציינה המתלוננת כי קיים שיפור בתקשורת ביניהם וכי הם משתפים זה את זה בקשייהם.

בהתחשב בכך, חזר שירות המבחן על המלצתו העונשית כפי שפורטה בתסקיר הראשון. יצוין כי נוכח השתלבותו של הנאשם בהליך טפולי במרכז למשפחה, צוין שירות המבחן כי צו המבחן לא יישא אופי פיקוחי בלבד (כפי שהמליץ בתסקיר הראשון), אלא שירות המבחן יעקוב במסגרת תקופת המבחן אחר המשך הטיפול של הנאשם במרכז למשפחה, ולאחר מכן תיבחן האפשרות לשילוב הנאשם בקבוצה טפולית במסגרת שירות המבחן.

6. בדיון שהתקיים לפניו ביום 12.1.2015, ראיתי לדחות את הטענות לעונש במספר חודשים, לצורך מעקב אחר התקדמות הנאשם בהליך הטיפולי.

7. **מהתסקיר השלישי** מיום 12.5.2015 עולה כי הנאשם השתתף בקבוצה טפולית לגברים אלימים במסגרת המרכז למשפחה. העובדת הסוציאלית המטפלת שם מסרה כי הנאשם הגיע למפגשים באופן קבוע ושיתף בקשייו. במהלך הטיפול הפרטני והקבוצתי הנאשם רכש כלים להתמודדות עם מצבי כעס ותסכול. העובדת הסוציאלית התרשמה משיפור משמעותי בתפיסותיו של הנאשם ובהתנהגותו. בנוסף, המליצה על המשך שילובו במרכז למשפחה בשיחות פרטניות. הנאשם חזר והביע בפני שירות המבחן שביעות רצון משילובו בהליך הטיפולי ומתרומתו לשינוי בתפיסותיו ובהתמודדותו עם גורמי לחץ. כמו-כן, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגלה אמפתיה והבנה טובה יותר כלפי אשתו. הנאשם אף מסר לשירות המבחן כי נולד לו בן נוסף. בשיחה טלפונית שערך שירות המבחן עם המתלוננת, היא מסרה כי חל שיפור משמעותי ביחסיהם הזוגיים, שללה אלימות מצד הנאשם, תארה כי הוא מתנהג באופן רגוע ומתון יותר בחיכוכים הזוגיים, דואג לצרכי המשפחה ומגלה הבנה לצרכיה.

שירות המבחן התרשם משיפור ביחסים הזוגיים ומשיפור בהתמודדותו של הנאשם במצבי קונפליקט ולחצים משפחתיים. בנוסף, ההתרשמות היא כי הנאשם מצוי בהליך של שינוי חיובי בתפיסותיו, בעמדותיו ובהתנהלותו, ומביע מוטיבציה להמשך ההליך הטיפולי. כמו-כן, צוין כי מיום ביצוע העבירה לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים.

בהתחשב בכל אלה, חזר שירות המבחן על המלצתו העונשית כפי שפורטה בתסקירים הקודמים.

8. **בתסקיר הרביעי** מיום 8.6.2015 הוגשה לעיוני תוכנית של"צ בעניינו של הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

9. בא-כוח המאשימה, עו"ד אמיר כהן, עמד על חומרת המעשים וטען כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון נע ממספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל. לפי הנטען, מתחם העונש ההולם בגין האישום השני נע ממספר חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות העניין, עתר בא-כוח המאשימה לדחות את המלצתו העונשית של שירות המבחן ולמקם את עונשו של הנאשם בטווח האמצעי של כל מתחם, כאשר העונשים בגין כל אישום יצטברו זה לזה. בנוסף, עתר בא-כוח המאשימה להטלת מאסר מותנה שיצפה פני עתיד.

10. מנגד, בא-כוח הנאשם, עו"ד וסים דכוור, טען כי מתחם הענישה ההולמת בגין שני האישומים יחדיו, נע מאי-הרשעה ושל"צ ועד מספר ימי מאסר בפועל. הסנגור עמד על מכלול הנסיבות לקולא בעניין מרשו, ועתר לאמץ את המלצת שירות המבחן לעונש. לטענת הסנגור, עונש מאסר בפועל, ולו לריצוי בדרך של עבודות שירות, עלול להסיט את הנאשם ממסלול חייו ולפגוע במשפחה כולה בשים לב לקשיים הכלכליים ולקשיים הכרוכים בטיפול בבן הנכה. לגישת הסנגור, נוכח ההליך הטיפולי המוצלח שעבר הנאשם, ראוי לתמוך במאמצי השיקום של מרשו ולאמץ את המלצת שירות המבחן לעונש.

הנאשם בדבריו לפני עמד על הקשיים שהוא ובני המשפחה מתמודדים עימם עקב הטיפולים הרפואיים והאשפוזים להם נזקק בנו הנכה. הנאשם הוסיף וציין בלשונו כדלקמן: "בהתחלה חשבתי שהטיפול יכפה עלי דברים ופחדתי ממנו, אבל עם הזמן הבנתי שמדובר בהדרכה טובה שעוזרת לי. אף פעם לא הכרתי את הדברים שהמדריך מסביר לי" (פרוטוקול דיון מיום 18.5.2015, עמ' 10, ש' 6-8).

ריבוי עבירות

11. הנאשם הורשע בביצוע שתי עבירות של תקיפה סתם של בת-זוג במסגרת שני אישומים. בהתחשב בכך, השאלה המתעוררת בפתח הדיון הינה האם שני האישומים מהווים אירוע אחד לצורך קביעתו של מתחם ענישה הולמת כולל, או שמא מדובר בשני אירועים אשר יש לקבוע בנוגע לכל אחד מהם מתחם נפרד (ראו: סעיף 40 לחוק העונשין).

ניתן למצוא פנים לכאן ולכאן בשאלה האמורה: מחד גיסא, שני האישומים נשוא כתב-האישום המתוקן קשורים בזיקה מהותית אחד לשני, בשים לב למהות העבירות ולכך שהעבירות בוצעו בהפרש של יומיים, כלפי אותה מתלוננת, בביתם של בני-הזוג. לפיכך, ניתן לטעון כי שתי העבירות מהוות אירוע אחד, בגינו יש לקבוע מתחם אחד כולל של ענישה הולמת (ראו והשוו: "מבחן הקשר ההדוק" בע"פ 4913/10 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) - גישתם של כב' השופטת ברק-ארז בפיסקה 5 ואילך לפסק-דינה, וכב' השופט פוגלמן בפיסקה 2 לפסק-דינו).

מאידך גיסא, ניתן להפריד בין המעשים נשוא כל אחד מהאישומים הן מבחינה כרונולוגית והן מבחינה מהותית, באופן שאינו מלאכותי. לפי גישה זו, יש לקבוע מתחם נפרד לכל אחד משני האישומים נשוא כתב-האישום המתוקן (ראו והשוו: "המבחן הצורני-העובדתי" לפי גישת כב' השופט דנציגר בע"פ 4913/10 ג'אבר הנ"ל, פסקאות 24, 29 עד 31 לפסק-דינו; וכן גישתו של כב' השופט ג'ובראן בע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (27.8.2014)).

בהמשך לדברים האמורים, אני רואה לציין כי אף לפי הגישה האחרונה, לא ניתן להתעלם מהזיקה הממשית בין שני האישומים. לפיכך, אף לפי גישה המצדדת בקביעת מתחמים נפרדים לכל אחד משני האישומים נשוא כתב-האישום המתוקן, אני סבורה כי יש מקום לגזירת עונש כולל כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין.

בנסיבות העניין, לא ראיתי להכריע בין שתי הגישות שפורטו. תחת זאת, אקבע מתחמים נפרדים לכל אחד משני האישומים נשוא כתב-האישום המתוקן, ולצדם אקבע מתחם כולל המתייחס לשתי העבירות בגין הורשע הנאשם כאירוע אחד.

מתחם העונש ההולם

12. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות בהן הורשע הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה שהינו עקרון מנחה בענישה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

13. **הערכים החברתיים שנפגעו** בגין העבירות בהן הורשע הנאשם עניינם בהגנה על שלמות הגוף מפני פגיעה פיזית ובהגנה על תחושת הביטחון האישי ועל שלווה הנפש. הצורך בהגנה על ערכים אלה מקבל משנה-תוקף כאשר עבירות האלימות מבוצעות כלפי בת-זוג, באופן החותר תחת תחושת הביטחון האישי שאמור אדם לחוש בקרב בני משפחתו. בתי-המשפט עמדו בפסיקותיהם על הצורך להעביר מסר עונשי ברור ומרתיע בגין עבירות מהסוג הנדון. ביטוי לכך ניתן למצוא בעובדה שהמחוקק ראה להחמיר את העונש המרבי שבית-המשפט מוסמך להטיל בגין עבירות תקיפה למיניהן כלפי בת-זוג בתוך המשפחה.

14. **אשר לנסיבות ביצוע העבירות** - הנאשם נקט באלימות כלפי אשתו המתלוננת בשתי הזדמנויות שונות: במקרה נשוא האישום הראשון, הנאשם דרש מהמתלוננת כי תחדל ממעשיה ותיגש לטפל בבנם לאחר שבגדיו של האחרון התלכלכו. המתלוננת עשתה כדברי הנאשם. אף-על-פי-כן, בעודה מחליפה לבנה את בגדיו בחדר הילדים, תפס הנאשם בשערה, סטר בפניה מספר פעמים והכה בראשה. מעובדות כתב-האישום המתוקן עולה כי מעשי האלימות כנגד המתלוננת, בוצעו בנוכחות בנם הקטין של בני-הזוג, ולכך חומרה נוספת בעיניי. במקרה נשוא האישום השני, אשר ארע כיממה לאחר האירוע נשוא האישום הראשון, בהמשך לריב בין הנאשם למתלוננת שתחילתו בדרישתה של המתלוננת מהנאשם כי יחדל מלנהוג באלימות כלפי בנם בן השלוש, סטר הנאשם בפניה של המתלוננת.

לצד החומרה והכיעור הגלומים במעשיו של הנאשם, יש לתת את הדעת לכך שבשני המקרים, ובעיקר באירוע נשוא האישום השני, אין מדובר באלימות ברף חומרה גבוה. כמו-כן, לא נטען כי נגרמו למתלוננת חבלות והיא לא נזקקה לטיפול רפואי.

15. **בחינת מדיניות הענישה הנהוגת** מעלה כי בתי המשפט נוהגים להטיל על מי שהורשע בעבירות אלימות כלפי בת-זוג טווח רחב של עונשים - מענישה מוחשית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל ועד עונשי מאסר לתקופה משמעותית מאחורי סורג ובריח. העונשים נקבעים בכל מקרה לגופו בשים לב לחומרת המעשים, מידת הישנותם, הנזק

שנגרם, קבלת אחריות, קיומו של עבר פלילי רלוונטי, קיומו של אופק טיפולי-שיקומי, מהות היחסים הזוגיים לאחר ביצוע העבירות, נסיבות אישיות של העושה ועוד.

16. בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בנסיבות ביצוע העבירות; במדיניות הענישה הנוהגת; ובעקרון ההלימה; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם** למעשים נשוא האישום הראשון (תקיפה של המתלוננת על-ידי משיכת שיערה, מתן סטירות לפניה והכאתה בראשה לעיני הבן הקטין של בני-הזוג), נע ממאסר קצר בפועל (שיכול וירוצה בעבודות שירות) ועד מספר חד-ספרתי גבוה של חודשי מאסר בפועל. **מתחם העונש ההולם** למעשים נשוא האישום השני (תקיפת המתלוננת על-ידי סטירה בפניה), נע מענישה מוחשית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל ועד 6 חודשי מאסר בפועל (הניתנים במקרים מתאימים לריצוי בדרך של עבודות שירות). בהתאם לגישת "הקשר ההדוק" הרואה בשני האישומים אירוע אחד, **מתחם העונש ההולם ביחס לשתי העבירות, נע ממאסר קצר בפועל (שבמקרים מתאימים יכול וירוצה בעבודות שירות) ועד 12 חודשי מאסר בפועל.**

חריגה לקולא ממתחם הענישה ההולמת וגזירת העונש המתאים

17. מטעמים עליהם עמדתי בפסקה 11 לעיל, מצאתי כי יש להטיל על הנאשם עונש כולל בגין העבירות בהן הורשע. לצורך גזירת העונש, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות (ראו: סעיף 40א לחוק העונשין). להלן אבחן נסיבות אלה, תוך שאזקק לשאלה האם ובאיזו מידה ראוי לחרוג לקולא ממתחם הענישה ההולמת בענייניו של הנאשם, וזאת בהתאם להסדר הקבוע בסעיף 40ד לחוק העונשין.

18. עסקינן בנאשם שהוא כיום בן 34, נשוי למתלוננת ואב לארבעה ילדים (אחד מהם תינוק), אשר עובד באופן קבוע ויציב, דואג לפרנסת בני משפחתו וכן דואג לצרכי ילדיו, ובהם צרכיו של בנו החולה הנכה. הנאשם הודה בביצוע העבירות וחסך מהמתלוננת את הצורך להעיד במשפט. שני בני-הזוג חיים יחדיו ומעוניינים בשיקום הקשר הזוגי. הנאשם עבר כבר דרך משמעותית מתחילת ההליך לפני ועד היום. בתחילת הדרך, התקשה הנאשם בהפנמת הצורך בטיפול. אולם מאז, שולב הנאשם בהליך טיפולי במסגרת המרכז למשפחה ושיתף פעולה עם הגורמים הטיפוליים, באופן שהוביל לשיפור היחסים בין בני-הזוג וכן לשיפור בהתמודדותו של הנאשם עם מצבי לחץ וקונפליקט. התרשמות שירות המבחן היא כי הנאשם מצוי בהליך של שינוי חיובי בתפיסותיו, בעמדותיו ובהתנהלותו, והוא מביע מוטיבציה להמשך ההליך הטיפולי. מסקנה זו עלתה בבירור מהתסקירים האחרונים שהוגשו בעניינו של הנאשם, וכן מדבריו של הנאשם לפני בטיעונים לעונש כפי שצוטטו בסוף פסקה 10 לעיל. נוכח כל אלה, אני בדעה כי קיים סיכוי ממשי לשיקום הנאשם כאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין.

19. ודוק, לא נעלם מעיני חומרתם וכיעורם של המעשים בהם הורשע הנאשם, והצורך בהתרעת היחיד והרבים מפני הישנותם. אף נתתי דעתי לעברו הפלילי של הנאשם הכולל שלוש הרשעות קודמות: האחת משנת 2012 בגין עבירה של היזק לרכוש במזיד, השנייה משנת 2011 בגין עבירה של תקיפה סתם (שאינה כלפי בת-זוג), והשלישית משנת 2006 בגין הסעת שב"ח.

יחד עם זאת, אני סבורה כי בנסיבות המקרה דנן יש ליתן משקל ממשי להיבטים האינדיבידואליים-השיקומיים.

הטלת עונש מאסר בפועל על הנאשם (ולו לריצוי בדרך של עבודות שירות בהתאם לרף התחתון של המתחם שנקבע), עלולה לפגוע בפרנסת המשפחה, עלולה להערים קשיים ממשיים על בני-הזוג המטפלים בארבעה ילדים קטנים שאחד מהם נכה וזקוק לאשפוזים ולטיפולים רפואיים תדירים, וכן עלולה לחבל במאמצים הטיפוליים המוצלחים אותם משקיע הנאשם למענו ולמען בני-משפחתו. אוסיף ואציין כי הנאשם ישב בתיק זה במעצר מאחורי סורג ובריח במשך 31 ימים, ולאחר מכן שהה במעצר בית מלא במשך חודשיים, ואף לכך אפקט מרתיע.

בהתחשב במכלול הטעמים האמורים, ראיתי לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא, ולאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן להטלת צו של"צ, צו מבחן ומאסר מותנה. עם זאת, נוכח השיקולים לחומרה, ראיתי להגדיל את היקף שעות השל"צ ביחס להמלצת שירות המבחן. הובהר במפורש לנאשם באולם הדיונים כי אי עמידה בצו המבחן הטיפולי ו/או בצו השל"צ יוביל לגזירת הדין מחדש, והפעם - בגדריהם של המתחמים כפי שנקבעו לעיל.

סוף דבר

20. נוכח מכלול הטעמים האמורים, אני רואה לגזור על הנאשם כדלקמן:

א. הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות על-פי התוכנית המוצעת בתסקיר שירות המבחן מיום 8.6.2015.

שירות המבחן יפקח על עבודת הנאשם ויהיה רשאי לשנות את מקום ההשמה במידת הצורך, ללא צו שיפוטי נוסף.

ב. הנאשם יהיה נתון לפיקוח קצין מבחן למשך שנה מהיום, וישתתף בכל תכנית טיפולית שיציע שירות המבחן וזאת כחלק מתנאי המבחן.

הנאשם מוזהר כי אם יפר את תנאי המבחן או את צו השל"צ תימסר הודעה על כך לבית-המשפט, אשר יהיה מוסמך לקיים דיון מחודש בגזר-הדין, על כל המשתמע מכך בשים לב למתחם העונש ההולם כפי שנקבע. הדברים הוסברו לנאשם באולם-הדיונים והוא אישר כי הבינם.

ג. מאסר על-תנאי של ארבעה חודשים למשך שלוש שנים מהיום. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת אלימות.

המזכירות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים.

גזר-הדין יפורסם ברבים, ללא פרטים מזהים של הנאשם והמתלוננת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשע"ה, 12 יולי 2015, במעמד הצדדים.